

El Baix Penedès

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre	1'50 pessetes.
Fora	1'75
Extranger	2'50
Número corrent, 15 cèntims	: Atrassat, 20 cèntims

Administració:

IMPREMTA RAMON
— TELÉFON 20 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNEA

No s'admeten escrits sense firma

NO ES TORNEN ELS ORIGINALS

EXTREMISMES

Una bomba ha sembrat la mort a la plaça Juli Cessar de Milà. A Xicago amb motiu de les eleccions municipals han obrat les bandes de pistolers, s'han tirat bombes i fins s'han llençat homes al riu.

Itàlia és avui la cap-davantera, l'ideal d'ordre aixecat a la quinta escència de l'absolutisme, amb una organització no igualada en la història, puig talment fa l'efecte de què fins i tot l'aire està allí subjectat, regulat i distribuït pel feixisme. No obstant, de quan en quan els atemptats hi són inevitables, demostrant una disconformitat violenta.

Els Estats Units, la immensa i jove república americana, te fama d'ésser país on les llibertats ciutadanes hi son garantides per damunt de tot i d'una manera incommovible. No obstant, també, de tant en tant l'espatec de les bombes i les descargues dels pistolers delatan la existència d'un violent oposicionisme.

Queda palesat, doncs, que encara avui ni la dictadura ni la més ampla llibertat, han lograt un èxit definitiu, i que les inquietuts dels homes empenyen encara a la humanitat pel camí de la violència. Si els extremismes fallen en la seva actuació, serà lògic pensar que la humanitat per actuar correntment necessita regir-se per actuacions ni massa estretes ni tampoc massa fluïxes. Es una màquina quin funcionament esdevindrà un desastre tant si se li estrenyen els coixins com si s'els hi afloïxen massa; el seu complicat funcionament necessita d'un alleugeriment que li faciliti la propulsió i també d'una fixesa que assegurí a cada pesa el moviment respectiu.

No hem cregut mai amb els extremismes; ells porten sempre, a la llarga, al resultat contrari del que volen evitar. Diem però que entre un extrem i altre hi ha el fiell de la balança, que és el seny, i que precisament a aquest li és reservada la voluntat del moviment, sense el qual la vida no fora tal sinó quietut i mort.

J. BONAFÉ

"EL QUINTO"

Un tren complicat i una estació dantesca
III

Aquella gentada, propia d'una capital tan grandiosa i cosmopolita, com la Babel de Ferro, tenia en cadascú un problema distint en la orientació excursionista, pero de idèntica classe: prendre el seu tren corresponent. ¿Quin

seria el del Quinto? La estació de Pensilvania té com a quinze o vint carrilers. En cada porteria, un empleat cantava'l nom de les estacions corresponents a cada convoi. ¡Sí, Sí, ja podien esgargamellar-se! De totes maneres el fugitiu ni sabia cap on havia d'anar, ni entenien els noms pregonats. I sent un cop de cissiu, buscant la taquilla més propícia, com qui fia a cara o creu el propi destí, se plantà davant d'un despatx mentre li ballava pel

magí que potser seria la de la línia que va a la frontera de Mèxic. Posà tots els dollars de la butxaca sobre la taquilla per a que li donguessin un boletí el més lluny possible, i com al preguntar-li l'empleat quelcom no atinà a contestar, sino amb una afirmació mímica, prengué'l cartó que li donaren, l'ensenyà a un negre, moço de la companyia, i ja tenim al Quinto en el tren corresponent. El negre li digué en debades, certes expressions i'l passatger, per accidents, va quedar-se en el cotxe, frisos de que'l tren arranqués el més aviat i el mes depressa, per a un viatge dels que poden calificar-se amb propietat que «anava qui sap on»!

En arrencar el convoi, nostre compatriota, sentí una gratíssima sensació de benestar, com si hagués escapat d'una mort esfereidora. ¡El Sing-Sing! No mes de pronunciar-lo ja glaça la sang. De bona s'havia escapat! Aleshores començà a mirar-se'l butlletí del seu passatge, sense treure en net quin destí li oferia. No s'atreveia a preguntar res per d'alguns raons aclaparants. En primera no sabia encara un borrall d'anglès i després per a no infundir desconfiança. ¿Per on corre el tren? se preguntava. ¿Serà cap el Sud? ¿Cap al sud raí! Aixís podré arribar a Mèxic.

¡Ah! se deia a sí mateix: ¡prou d'aquest color!

Ja es hora de posar seny!

Els trens del Nord Amèrica, no corren: volan.

La nit es fonia. Les primeres clarors del auba despertaven a orient, donant al paisatge la esmortuida claredat que poc a poc descubria els objectes destacant-los de una confusió borrosa.

El que no s'aclaría de cap manera era la pesombra del seu esperit. Li semblava un somni de crudeltat aquell torbellí de pobles i de muntanyes, de llogarets i boscos que desfilaven vertiginosos davant dels seus ulls indiferents i atontats. De tant en tant, un revisador de «tikets», sempre diferent, li demanava el

butlletí, li feia una marca o mutilava una secció, entregant-li el restant sense pronunciar una paraula. Aixís havien transcorregut dos dies, sense alimentar-se, ni esperança de logar-ho. ¿A on ho faria? ¿Com i amb quins diners?

Al cor de la segona nit, un nou conductor al revisar-li els papers se li quedà amb tot el cartronet. Li digué unes paraules a les que'l Quinto no mes arronçà les espatlles. Amablement, el conductor l'agafà pel braç, li feu baixar els escalons al final del cotxe i del tren i en quant el tingué sobre l'anden, alçà'l fanal com una ordre entesa pel maquinista i'l convoi arrencà silencios, deixant al Quinto en un desviader, en la confluència d'una altre línia.

On era! Encara avui ho ignora. Ensopegà amb un troç de pa que la Providència li deparrava, potser d'algun tip que va llençar-lo ocasionalment. ¿Que'n tenia de gustos aquell troç de barra de pa, després d'un dejuni tan llarg! Mentre devorava tan sabros aliment, sentí una trepidació feixuga, un resplendor il·luminà la soletat i als pocs moments, un tren de carga parava en aquell desert. El Quinto havia sentit, mes d'una vegada, que en els barrots de sota els monumentals vagons de mercaderies, que'n fan dos o tres dels d'Espanya, molts desesperats hi havien circulat. ¿Per a què son les ocasions. si no és per aprofitar-les? I s'esmunyí per sota les rodes i volgué la sort, que mai desempara l'infelís, que en el vagó últim, a la cua del tren, hi hagués un tauló entre els dos eixes. Allí s'hi enquibí. Adoptà la posició menys incomoda al martiri en perspectiva, puig tot és soportable en una situació tan comprometedor com la del pobre infortunat. El cansanci i la son, tenen els seus límits de resistència, pero a cada rato els salts d'aquests artefactes que no usen les molles dels «pullmans», l'asustaven amb sobresalts terribles. En una d'aquestes brusquetats, degut l'entrar el vagó, amb massa rapidesa, al prendre una curva, el Quinto saltà, violentment, impellit per la sacudida. Gràcies a la llargada del vagó la força de la inèrcia me'l

FOLLETÓ DE EL BAIX PENEDÈS

NÚM 31

N. BAS I SOCIAS

LA NARI

NOVEL·LA DE COSTUMS VENDRELLENQUES

(Continuació)

Deixeu-lo reposar un any només i se vos presentarà, per ell tot sol, amb la compostura del més exquisit saulhermes.

Ens sap una mica de greu, no gaire per això, de haver subratllat una enorme deficiència dels «educants» dels vins vendrellencs. Perque no és just que carreguin aquests amb tot el pes de la vergonya, doncs cal convenir que la insuficiència censurada és imputable a la idiosincrasia espanyola. Des de fa segles, un dels majors mals endèmics d'Espanya és «l'aturament». Espanya no sab sortir de la rutina, vins d'innegable prestigi, com els generosos d'Andalusia, pateixen també de «aturament».

¿Què n'és? Que sí, tots ells en absolut. Escollèixis, entre'ls de més renom els de més nervi comercial, i fassis comparació amb els seus contricants estrangers. Els vins estrangers son tractats per ànimes que no tenen res d'«aturades». A França, per exemple, en saben més d'aquestes coses. Els francesos saben fer admirables campanyes de conferències, de fullets i de llibres, i fins utilitzen el cinemotògraf per a do-

nar a conèixer les excel·lències dels seus vins. I saben fer més, saben resignar-se als canvis de la moda. Dolç un dia, a l'endemà és sec, més que sec, aspre.

¡Excessivament acidós, el vi vendrellenc!... Però ¿cóm no se li ha tancat i barrat el pas a aquesta imensa tonteria...? Excessivament acidós, no; admirablement acidós, d'acord. El «massa» hi sobra. I aquesta nosa no es funda en un sentiment arbitrari de patriotisme localista, nó. El refusament obeeix a raonaments científics, i, demés, l'apòia el fet de que en els importants mercats de Bordeus, de Bezièrs i de Sete, es cotitza constantment un tipus de vi que'n diuen: «tipus Vendrell». Aixís, tal com sona. L'argument és definitiu.

En sí mateix, el vi vendrellenc pot enorgullir-se del tracte acurat d'un home intel·ligent: l'Estalló. Era en Jaume Foix —de cal Estalló— un capacitat enòleg vendrellenc, en uns temps en que l'experiència dels vins es feia encara pel sistema primitiu de «a tast» i no per procediments exactes de la química. I tenia una gran cultura en el rengler de vins, i els seus mèrits eren ponderats a Espanya i fora d'Espanya molt més. Doncs el bon Foix, aquest artista de la elaboració de vins, aquest veritable mestre, no sols conegut sino ben considerat pels iniciats més notables de França i de Suïssa, exaltava, entre altres virtuts, la lleugeresa innocent de la ona acirrada o bé daurada del vi panadesenc. I tot eren alabances. Semblava

com si s'extasiés a la vista d'un got de vi de la terra, potser deixant-se portar una mica de l'amor a les nostres coses.

Però, sí i nó, certament el vi vendrellenc és digne de l'amor de propis i estranys. Sense les ardències alcohòliques, passa suau al paladar i no traïciona al «ben educat bevedor». Esdevé a ranci, i aleshores pot ésser consagrat als llabis femenins més delicats. Dolç al naixer, sec ja consumada la fermentació, l'insigne Foix el sometia a una gimnàstia que'l convertia en un aperitiu a pla nivell dels similars més famosos. Això quan el vi, ja «educat» per l'enòleg, se sentia animós de recorre món. Però abans, al naixer, al ésser encara amost, les dones de la terra el convertien en arrop i en «mostillo»,—diriem una espècie de confitura i de petites coques,—que si bé no resultava «menjar de príncep», en canvi era cosa adorable pel seu esperit patriarcal.

El vi del Vendrell mereix un cant. El vi del Vendrell te una ànima de dona, igual com ànima de dona te el vi de Bordeus. Però ànima de dona que no peca, ànima de dona que no enganya; per això seria inútil buscar-lo dintre el domini de les bacants. I si perque tenen ànima idèntica, el vi vendrellenc ha pogut passar per vi de Bordeus, bé podem aplicar al «vi de casa» aquestes delicioses floretes que un escriptor francès dedica el renombrant vi coterrani del Garona. Llegiuho, no vos sabrà greu:

(Continuará)

tirà fora de la via avants de passar les últimes rodes. Per un no res, s'escapà de esmicolar-se com una mandonguilla. Però en el seu horror momentani va rodolar de mala manera. L'afany per la vida l'empenyia a fer rodolons com aquell país nostre, el picador de Mazzantini, el célebre Badila, que escapava del toro, estirat en terra i rodolant com una bobina. Si la agilitat el feu escapar d'aixafar-lo el tren, aquesta mateixa condició de vida, de joventut i de heroicitat, me l'estimà a un precipici, al desconegut abim, mortal per necessitat.

Sentí un cop per les costelles amb una sensació de buidor. Perduda la idea del món i de la vida, ni va sentir res més, ni sapigué res de res.

Estava inconscient. Podia morir-se sense donar-se'n compte.

¿Quan de temps estigué així?
¿Què esdevingué després?

El Quinto ho ignora. Quan retornà a la vida estava estès sobre una pell de búfal, en una tenda de campanya, rodejat d'indis de pell roja d'ambdós sexes i de edats diferents.

Obrí's ulls, i no atinava si horroritzar-se més o entregar-se a una confiança benefactora. Ell mateix, en els primers alhors de la intel·ligència recuperada, però dèbil i per tant disassociada, es preguntava quin temps haurà transcorregut, com i perquè estava entre aquella rara gent i, sobretot, ¿valia la pena de salvar la vida en l'accident si ara l'anaven a rustir per a'ls antropòfags?

Aquestes angúnies elocubracions rondaven per la seva dèbil ment a messura de reconstituir-se, en el seu terrible despertar i uns dolors agudíssims l'atormentaven en aquell calvari inexplicable.

No més una gran ventura, egoista, li cal·mava la terrible angúnia. ¿Si és que volen matar-me, perquè'm cuiden? Aquesta era la seva ratlla de Sant Martí amb els colors de la Esperança divina.

JOSEP AIXALÀ

La Lira, d'excursió

Es amb goig que ho consignem; la nostra entitat coral sap agermanar sempre l'esplai amb la cultura, i les seves sortides són profitoses per a l'esperit.

Era una obsessió de la majoria el poder visitar la gran fàbrica de ciments que la casa Fradera te establerta a Vallcarca, en els primers rampeus de les Costes de Garraf, i per a realitzar-la trobà totes aquelles facilitats i tota la cooperació necessàries per a lograr dit objectiu.

Pero'n's cal posar en ordre l'excursió, i així direm que en tres grossos autòmibus de la Hispano Pontorrina hi prengueren seient noranta tres excursionistes; que donava bo de veure l'estenall d'aigua del Pantan del Foix, quin embassament arriba fins sota mateix de Castellet; que davant el mur de tanca s'hi feu parada per a contemplar millor les obres, les quals estan acabant-se; i ja's comença a posar la tuberia que ha d'aconduir-la a fertilitzar la planície vilanovina.

Lourdes, català: parada i... fonda; en aqueixes excursions foranes, l'esmorzar és un dels números més «apetitosos» de les mateixes; i sota del cobert i a l'ombra dels plàtans que en prou feines deixen veure l'espadat altíssim de la muntanya fronterera, cadescú dona bon

compte de les viandes portades al sacrifici. I vinguen cantades davant de l'ermita, i aplaudiments de les nombroses colles que ja hi eren a passar el dia.

I enllà van els «lirus» altre cop, fins al Autodrom de Sitges, el qual dormia serenament, tranquil·lament, ajassat vora la torrentera, i amarat de Sòl.

En una «sprintada» els autos arriben a Vallcarca. Surten a rebre la caravana els encarregats de la fàbrica; i després de les salutacions i de controlar si efectivament eren els que esperaven, se feren tres grups per a millor fer-se càrrec del que s'anava a veure, comanats cada un per un amable i pacientíssim «cicerone» que donava explicacions detallades de totes les seccions.

La visita fou extensa i minuciosa; començà anant a les pedreres, a les muntanyes d'on és extreta la pedra en brut, seguí per a contemplar les mil i una manipulacions a que està sotmès el material, i acabà a la punta forana de l'escullera, on hi havia un vapor valencià carregant saquets plens d'una pols finíssima i ad'herent que durant mil·lars de segles havia sigut el rocam immovible, però no etern, (ara s'ha vist) d'aquelles muntanyes que li diuen a la mar:—No passaràs... fins que'l home, aqueix minúscol esser, es proposi abatre completament la nostra ridícula altivesa—.

Manipulacions hem dit, i això no és més que una antigalla; malgrat els sis cents homes que allí treballen i allí viuen amb la família, l'electricitat i el vapor són els principals elements d'activitat: els quilowats de flúit elèctric hi arriben a milers, i els vagons carregats de carbó hi fan tants viatges, que ja han après de descarregar-se automàticament, en aquella estació del F. C. feta pel servei exclusiu de la fàbrica; i així mateix el moll marítim construït amb cabals particulars. I qualsevol transportaria la gran quantitat de material, de la muntanya a la mar, passant per tots els alambins, si no fos la tracció elèctrica! I qualsevol mouria aquells forns giratoris de seixanta tres metres de llargada, carregats de matèria ígnea, si no fos la força del vapor!...

Des d'aquí, i en nom de la Lira, trametem les més corals mercès a quants han fet factible aquesta visita col·lectiva a un centre d'activitat que honora a Catalunya; a la Direcció de la casa Fradera, en primer lloc, per haver donat el permís; al seu representant a la nostra comarca, l'amic Josep Julivert, pel seu mitjansament; i als encarregats de la fàbrica, per les atencions emprades envers els visitants. A tots grans mercès.

...I a dinar, que ja és hora. ¿On? Tant se val, quan hi ha bona gana: sota aquella figuera; vora aquells matolls; amb les cames en el desmunt del túnel...

El café el serviren a Sitges, al Retiro; i després al Cau Ferrat, i a la Punta, i a la Ribera, i a escoltar unes Caramelles, encara, (sis Colles n'hi havia, i totes amb orquestra). Va be; salut companys.

A Vilanova una més detinguda visita a la Biblioteca-Museu Balaguer, i firmar

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes totalment desemborsat
Casa Central a BARCELONA, Passeig de Gracia, 3

AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfono, número 24
Apartat Correus, 1

Banca - Borsa - Canvis - Valores - Cupons - Girs

Negociem tots els cupons així que queda oberta llur negociació

Compra-venta de tota classe de valors de contractació corrent
Comptem amb un stock de títols dels deutes de l'Estat i dels principals valors industrials per a liquidar al moment qualsevol operació de venda — Negociem tota classe de títols amortitzats
Admetem dipòsits de valors en custodia (amb numeració en el resguard) — Obrem crèdits amb garantia personal.

Nostra secció de comptes d'Estalvi s'enmotlla a tots els fins de l'estalvi personal i col·lectiu i abonem el màxim d'interés que autoritzen les disposicions vigents, çó és:

Imposicions a vista amb 8 dies pre-avis	3	per 100 anyal
id. a 6 mesos plaç.	4	ber 100 anyal
id. a un any plaç.	4 1/2	per 100 anyal

Cambra cuiraçada amb compartiments de lloguer

La nostra tarifa módica posa a l'abast de tothom aquest servei

SUCURSALS:

TARRAGONA i TORTOSA

AGENCIES:

AMPOSTA, MORA D'EBRE, VENDRELL, Arbós del Penedès, Morell, Torredembarra i Vilaseca

al Album; i a la casa dita de Santa Teresa, museu íntim on morí el gran patrici; i al Park Samà; i, sobretot, a comprar «borregos»; no us en descuideu pas; què diria la xicota?

I a plena satisfacció es retorna a casa després d'haver gaudit d'un dia de superació en la vida quotidiana.

F.

Parlant amb el Jueu del Paraire

Entreviu imaginari

Avants de que la processó retornés al temple el reporter, ja es trobava en un reconet d'aquell sagrat lloc disposat a intentar el compliment de l'encàrrec que li feu el director de EL BAIX PENEDÈS.

La gernació ben prompte invadí la església i, ara entra el misteri de Cal Calofre, ara és el de la Germandat, i així van entrant tots, quedant quietos, immòbils als seus llocs, com reposant d'una llarga i cansada caminada.

Com que l'intent del reporter no era altre que parlar amb el Jueu del Paraire a soles, no feu cas de la cantarella del sagristà qui, tot donant la volta per les immenses naus repetia: a tancàaaaal

Quan els tres tombs de clau foren donats i el cruixir de les fustes i el tic tac del rellotge infundia un aspecte misteriós al temple en penombra i tan sols dèbilment enlluminat per la bellugadilla llum de quiscuna llàntia, el reporter, boi poruc, va dirigir-se vers al Jueu del Paraire qui, en aquell moment abaixava les dexuplines i deixava la corda del Nazaret, tot i tirant-se el casquet endarrera.

Al trepitj del reporter, el Jueu del Paraire es girà amenaçador enarbolant ses dexuplines. —Eh? Quí va per ací? Interrogà amb veu afeminada i melosa que al reporter deixà esmaperdut al oir-lo tan carinyós.

—Soc jo, un atrevit que voldria parlar-vos, si vos plau?

—Estic fatigat avui, ha sigut dia de gros tràngul...

—Sols un moment, en la resta de l'any ens és impossible.

—Si, és cert, i tan be com s'hi està per dalt on ningú m'amoina ni es recorda de mí. Veig que tu ets de la majoria, que tant sols avui ens volem veure.

—I parlar-vos; podrieu dir-me tantes coses! Soc d'EL BAIX PENEDÈS...

—Terra de bon vi és aquesta!

—Cert, mes, jo em refereixo al periòdic; dieu-me quelcom.

—Doncs vaja, clar: això no pot continuar. ¿Has vist als armats? mal vestits, espellifats i amb tantes menes de calçat que sembla que estiguin en competència amb cal Tamarit. ¿I de les alabardes? ni sarrell porten tot escursant-se a cada cop; ni ritme, ni compás, per més que s'hi esforcen el Feliu amb el tabal, i lo que'm fa més gràcia és que vagin tant desplumats, sembla que cambin la ploma, poseu-los-hi espigol, pobrets! Vaja que no hi ha dret, com dieu ara.

—Home la afició a vestir-se d'armat es va perdent.

—Ja tens raó, ja. Tot el que sia vestir-se va de baixa en la moda actual, ja m'hi he ficat!

—I dels teus companys, què'n dius?

—Que no hi veuen de cap ull...

—De contents?

—Ca, home, ca! Són cegs, sort tenen dels pocs amics que encara els acompanyen, o sino feina rai. Ja està malament el món, ja. Per uns tot; per altres res. Els companys de cal Calofre, cegs, en canvi hi ha companys de diada, que, demana. Fins alguns gaudeixen de llum elèctrica en els seus tabernacles.

—Què voleu fer-hi? Vos aneu de llarg i els vostres companys d'ofici van com els de la boxa.

—Ah, sí; són els precursors de la boxa, aquells manos. Vaja prou! Es tart i demà hi ha matines.

—A propòsit de Matines què'm dieu del Pilat amb barba, turbant i habillat de vellut?

—Que va molt mudat... per a tan curta passejada...

—Vos ha provat el passeig?

—Així, així, tinc mal caràcter per a que se'm passejin, emperò menys mal que portavem bon acompanyament i si no fos per la xaranga que ve al darrera i que cada any toca el mateix i fins me sé les espíades de memòria, i la monotonia de les cantades del duo menys mal de la vetlla; sembla mentida que tot el referent a música, en aquest país de músics eminents, estigui tan malament, ni l'orga de la casa funciona. Per lo que he pogut veure aquests dies, això està bastant deixat de la mà de l'home, l'enrajolat és una desgràcia, per a tocar campanes s'han perdut les solfes i s'toca a gust del tocador i molt serà que amb els anys que serveixen aquestes campanes un dia no tinguem una desgràcia...

—Veig que amb tot vos ficieu!

—Perquè vegis: al sortir a processó—com s'en diu ara—vaig notar una forta bafarada de café-torrat barrejat amb olor de bensina que va deixar-me embafat; sort que la fragan-

Xocolates Angrill

Fàbrica: Carrer del Carreró, 17. - VENDRELL

LA millor propaganda en els productes alimenticis, és que'ls clients tinguin la garantia de comprar classes a bon preu i bona qualitat.

LES XOCOLATES ANGRILL

serán sol·licitades per la seva riquesa nutritiva i el laboració esmerada.

Ventes al detall i major: Carrer Carreró, 17-VENDRELL

Banc de Biscaia

VENDRELL

Carrer del Nort, 5 - Telèfon 9

Capitals confiats al Banc en 31 de Desembre prop-passat

En compte corrent a la vista i imposicions.	Ptes. 186.284.790'71
En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis.	85.832.236'05
En imposicions a plaç	61.924.168'29

Import dels valors propietat del Banc
Pessetes 237.090.577'14

Negociem els cupons venciment 1.er d'Abril

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies	3'50 % »
De sis » » 364 »	4 % »
De un any en endavant	4'25 % »

cia de coses velles que encara es conserven, com poma a la roba, al passar pel carrer del Carreró, va espargir-me. Tot està igual en aquell carrer, el cel ras de l'antiga farmàcia Euras, la placeta de cal Capdeferro, el lloc de l'hort de cal Pitare i les parets ennegrides de l'església; per cert que'm ve cridant l'atenció veure a cal Morenes tancat i sense fanalets, vaig girar-me dissimuladament per a veure al Felix, a l'Isidre i a la Caterineta i no hi eren! Què potser son morts? Tant que eren de casa! El carrer Alt sembla més ample i ha millorat molt i el de la Baixada, aquest carrer de *dècima del sereno*, tot son cistells i breçols penjats, mira que n'hi ha de breçols!

-La població creix!

-Ja es veu, ja, no es troben ni armats. Veus, el carrer dels cafès si que ha canviat; fins a ca'ls republicans hi havia llum, i fins i tot es varen treure la gorra al passar.

-S'ha modificat la gent, ara encara que es pelin de fret, van sempre descoberts aixís se 'ls hi enforteixen els cabells i se'ls estava el cervell.

-Quin goig fa la plaça Nova, llàstima que cal Xacolaté fos tancat! Veus el que no va agradar-me gens és aquell arbre lligat i martiritat amb burxes que hi ha a la Placeta dels Alls. No vaig veure allí cap conegut per preguntar-li si aquell era potser el célebre arbre de la llibertat. Si l'haguéssim deixat d'aital manera els jueus, quins fassos!

Els carrers de les Monjes, d'en Prim i de al Barceloneta, estan molt cuidats i quasi totes les voreres de les cases son fetes; emperò no vaig veure cap cara coneguda, tot canvia.

La Muralla, com cada any, molt rebé, sols hi vaig notar de novetat, un ròtut que diu «Forn Nou» i juraria que fa molts anys que hi és allí aquell forn, a la casa del Pellis. Al terrat de cal Pardo fa anys que no hi veig aquell célebre lloro, ¿què potser els maten amb Julivert encara?

-Aixís ho diuen. Ja'n teniu de memòria, ja.

-I a les Quatre fonts, ¿què hi fa aquell as de copa tret de la plaça Nova? al menys hi penjessin unes ulleres per a llegir aquell lleterero que hi ha. I perquè varen treure l'abeurador? que potser hi feren lloc pel mercat d'ous i aviram!

-No sé, tot podria ésser.

-El carrer Nou, trist com sempre, el de la Font de la Menya molt canviat i el del Mar, estretot, mal ciat i amb vestimenta no gaire neta com sempre; les runes de ca la Cecília encara hi son igual. I l'obertura del carrer dels Trulls? Ni amb tota l'«artilleria» de la gran guerra podrà esdevenir realitat. Ja tindrem tots els «caps blancs» quan això sia un fet.

Resumint, que si he els carrers tenen un

altre millor aspecte, no està tot tan emblanquit com caldria, ni l'enllumenat el resplandent que deuria. Els vidres dels fanals van trencant-se cançats d'ésser rentats amb draps barrats i el que més m'ha cridat l'atenció ha sigut que, entre tants noms de carrers canviats, no hi hagi el del sàineter Ramon, és estrany, tantes persones com havia enlairat aquell home amb el periòdic i que aquestes no es recordin d'ell, és massa oblit tant mateix!...

En aquest moment cruix amb estrèpit una fusta en pena, grinyola una cargola i el Jueu del Paraire comença a donar voltes fent la seva bata la caldereta. Un cop lliure, brinca lleuger del cim del seu tabernacle i, aixecant amb la mà esquerra les cortines envellutades del seu dit tabernacle, m'allarga la mà dreta tot dient-me:

-Bona nit i lliurat de les meves grapes, mentres entra a sota'l tabernacle que li fa de tenda de campanya, on s'ajassa. El reporter tot embutxacant-se les quartel·les les empenygué escala del campanar amunt, en quin terradet hi tenia preparat un aparell per a fer-se escapol. Tocava la una i el sereno del barri cantava el temps.

REPORTER

ESPECTACLES

Pasqua ha passat; i en el rengle dels espectacles no deixa altre record que'l soroll de les trompetes de la banda militar que tenia a son carreg el sarau... ¿què sarau? el sarauás, l'atapeïment de gent de *ambos sexes* i de totes les edats, que tingué lloc a la sala del Centre el diumenge a la nit.

Al Tivoli hi hagué cine, és clar, però sense «ulteriors» conseqüències; la qual cosa vol dir que aquell programa no quedarà arxivat en el registre de solemnitats. El dilluns més cines, allà i allí; però com que el dilluns «la vella no ila», li cau el fús de les mans... s'hi adorm... i punt final.

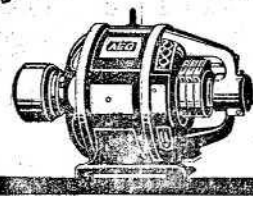
Per a avui, dissabte, la companyia castellana de comedies Delgado-Tovar te anunciada al Tivoli una obra en tres actes, original de Linares Rivas, el nom del qual és una garantia d'èxit, titulada *Mal año de Lobos*, quina estrena ha tingut lloc aquesta mateixa temporada; cal esperar que s'hi passarà una bona nit.

REFRAN

AEG

AEG

UN MOTOR ELÉCTRICO
DE CALIDAD INDISCUTIBLE

DE RENDIMIENTO INSUPERABLE

A E G IBERICA DE ELECTRICIDAD, S.A. & RONDA UNIVERSIDAD, 22

Bateries

per a

Automóbil i Radio

Reparació
de les mateixes,
Càrrega

Venta

de les millors marques

Tallers electro-
mecànics

Ferret

Sta. Anna, 21

Vendrell

Gran stock

de

BATERIES

pel

Ford

a

Preus inmillorables

Fàbrica de Mosaics Hidràulics

J. JULIVERT

Dr. Robert, 12 (Carretera) :: Telèfon, 61 :: VENDRELL

DIPOSIT DE TOTA MENA D'OBJECTES EN
GRANET DE MARBRE I PEDRA ARTIFICIAL

Representant exclusiu per a la venda dels

CIMENTS DE GARRAF - Rápít, Lent, Landfort, etc.

GUIX DE VILOVI :: RAJOLES DE VALENCIA I VERNISSADES

Representació de la casa "URALITA S. A."

Tenint sempre un estok en dipòsit de
Planxes acanalades, Planxes llisses, Canons, Dipòsits etc.

Demaneu tot ço que necessiteu dins el ram de construcció

GABINET

DE

FISIOTERAPIA GINECOLÓGICA

DIATÈRMIA, ELECTROTÈRMIA, MASSATGE VIBRATORI, RAIGS ULTRA-VIOLETA, ETC.

baix la direcció de

RAFAEL ESCOFET MANÉ

METGE TOCO - GINECÓLEG

Ex-Practicant del Hospital de la Santa Creu
Ex-Ajudant clínic de la Casa de Maternitat

Telèfon, n.º 49

VENDRELL

Todo agricultor progresivo espolvorea

con

ESTURMIT

contra el
GUSANO DE LA VID

Remedio infalible que se aplica sin preparacion alguna y sin empleo de agua, resultando más económico y más eficaz que los tratamientos líquidos. Combate todos los insectos devoradores de la vid y de los árboles frutales y forestales.

Espolvoreadores y pulverizadores de última perfección.

Pídase literatura de los productos antiparasitarios de la fábrica de productos químicos

E. MERCK, Darmstadt, Alemania

a la casa depositaria

Productos Químico - Farmacéuticos, S. A.
Sección Agronómica

Balló, 36 - BARCELONA - Apart. 724

Débiles tomad el acreditado Elíxir rápido científico agradable Callol que da Vida y Juventud

ESPORTIVES

NOVES

—Degut a que les plujes caigudes els darrers dies de la passada setmana i que deixaren el terrer molt fllonjo, fou suspesa la cursa ciclista anunciada al Velòdrom del Camp d'Estadi Vendrellenc. De no sobrevenir cap més contratemps dita cursa tindrà lloc el vinent diumenge dia 22 dels corrents i en ella hi figuraran els mateixos premis i pendran part els mateixos corredors que estaven anunciats pel passat dia de Pasqua.

—El Club d'Esports d'aquesta vila va cursar un telefonema de pesam al conegut guardameta En Ricard Zamora associant-se al dol que aquell experimenta per la mort del seu senyor pare.

—L'elenc artístic que s'està formant al Club d'Esports ha entrat ja en activitat de actuació i està preparant els números que han de constituir els programes de les festes que es proposa realitzar.

—El passat dimarts a les deu de la nit una nombrosa comissió de socis del nostre Club es va traslladar a la veïna estació de Sant Vicens per a saludar, al pas del ràpid de Madrid, al primer equip del F. C. Barcelona que retornava de Irun on va lograr la victòria sobre el Real Unión.

A les moltes felicitacions que l'equip blaugrana ha rebut, hi ajuntem la nostra.

—A Vilanova s'ha celebrat un banquet en honor de l'equip A. A. O. amb motiu de haver aconseguit aquell el títol de campió de segona categoria de Catalunya i haver ingressat al grup B. de la primera. Rebin també aquells equips la nostra felicitació.

Ens plau recordar que dos dels millors elements del dit equip son conveïns nostres, en Baldrís i l'Altés, i que al Club d'Esports comensaren la seva actuació.

INFORMATIVES

Notes Municipals

—La Comissió permanent en la seva darrera sessió va acordar: Que l'informe emès en la instància de Francisco Barot per el senyor Secretari de la Junta de l'Hospital, es trameti al denunciador i a l'Excm. Sr. Governador Civil de la província. Autoritzar a Teresa Casas i Josep Nin, per a que realitzin obres; autoritzar a Joan Angrill i Emili Figueras per a la instal·lació de llurs motors industrials. Aprovar l'extracte dels acords adoptats durant el mes de Març. Aprovar els padrons d'ocupació de via pública i desaijar a les clavegueres i que s'exposin al públic durant el plaç de quinze dies. Aprovar el compte trimestral del primer de l'actual exercici i el balanç de les operacions de comptabilitat del mes de Març. Que's digui als veïns denunciadors d'un torrador de cafè a la via pública, que aquell acabarà tant prompte com l'interessat acabi la instal·lació que està realitzant a l'interior del seu domicili. Que com a resultat de les oposicions verificades el dia 11 dels corrents i en virtut de proposta del Tribunal, es nomeni Dipositari-recaptador a Anton Romeu Raventós, a qui es requerirà per a que avants de possessionar-se del càrrec fassi dipòsit de la fiança de cinc mil pessetes. Concedir un plaç que acabarà el dia 30 de juny per a que'l constructor de les taules del mercat les entregui, i transcorreguda aquella data sia considerat nul el compromís. Que en atenció a la millora que suposa, s'exhimeixi de responsabilitat al veï Josep Soler Sonet per la obra realitzada al carrer de Mar, però que pagni els drets municipals. Que sian abonades diferents relacions de gastos.

—A l'Alcaldia hi ha sigut dipositada una roda de racanvi trobada a una carretera de les que afluïxen a aquesta vila. Serà entregada a qui demostrï ésser-ne propietari.

—Per la Junta provincial d'Abastos han sigut multats diferents industrials de la població per infracció a les disposicions de la mateixa. Les multes aquestes oscilen entre 25 i 250 pessetes.

—Trobant-se reclosos a la Presó d'aquesta vila sis presos, s'ha organitzat per a demà diumenge el Combregar General. Amb aital motiu el Reverent Mossen Travessa, regent d'aquesta parròquia, ha donat a cada pres una brusa, unes espadanyes i una camisa. L'Ajuntament, per la seva part,

regalarà a cada reclus uns pantalons de vellut, uns calçotets i uns mitjons, a l'enssem que's obsequiarà amb un dinar extraordinari que servirà una de les fèndes de la vila.

—Des del dia 1 del corrent mes les hores d'oficina a la Casa de la Vila son: de dos quarts de deu a la una i de les quatre a les vuit. Els dissabtes a la tarda es fa festa.

—El dia 17 comensaran les sessions plenàries de l'Ajuntament.

NOTA OFICIOSA

La Alcaldia crida la atenció dels industrials amb respecte a la exposició al public del padró per ocupació de via pública. Ja l'any passat es feu la mateixa crida i no fou aconseguit que's interessats acudissin a enterar-se de les quotes, i després al temps de cobrança es produïren reclamacions que no va ésser possible atendre, doncs els documents cobratoris que no han sigut impugnats al seu degut temps, no poden ésser modificats, ja que'l legislador no pot suposar que'l contribuïent sigui tan apàtic que no examini allò que tan directament li interessa. Per tot això la Alcaldia, que sols desitja donar facilitats, prega als interessats que examinin aquest repartiment i fassin les reclamacions que creguin oportunes.

Ha de fer constar també la Alcaldia el fet del resultat de les darreres oposicions celebrades. Dintre de l'actual regim s'han fet per la Corporació municipal quatre nomenaments de personal i en cap d'ells ha presidit el favoritisme ni la influència. El peó de llimpiesa, el d'arreglo de carrers i el Dipositari-recaptador han sigut nomenats els dos primers per mitjà de concurs i de que no fou el favoritisme qui designà aquells empleats no es fa difícil en una població on tots ens coneixem; es sacrificaren amics de la situació, buscant solament el que's cregué havia de redundar en bé del servei públic. El carrec de Dipositari-recaptador ha sigut proveït per mitjà de oposició, a la que acudiren tres senyors i dos autoritats tècniques, el catedràtic senyor Algarra, de la Universitat de Barcelona, i el cap del cos pericial de comptabilitat senyor Mallol, designant baix la seva responsabilitat al que ha d'actuar. No tindrà la corporació mai remordiment si el funcionari o funcionaris designats no complissin el seu deure i no rendissin a la municipalitat el benefici desitjable.

L'altre funcionari designat, que no és municipal, ho ha sigut en virtut de instància de veïns.

Ara que amb motiu de la destitució d'un empleat (que no era municipal, com no ho és el seu substitut) ha sigut comentada la actuació de l'Ajuntament, estima la Alcaldia oportú fer constar que cap dels nomenats ho ha sigut per favoritisme ni burlant lleis, sino tot el contrari, amb arreglo a les lleis i sacrificant als que ho desitjaven, sens altres mèrits que's que en altres temps obtenien destins al perteneixer al grup o fracció política situacionista.

Consti aixís com exemple de ciutadania, que ja sab la Alcaldia no serà imitada, però que pot ésser jutjada en tot temps.

NOVES

La Pasqua florida portà a la vila una alenada d'animació i alegria. El dissabte el cor La Lira, amb ses cantades, infundí una nota de joia a tots els carrers i llars. El diumenge, la gent àvida de divertiment omplí a la tarda els cinemes i a la nit s'agombolà a la sala d'espectacles del Centre on s'hi ballà amb la banda del regiment d'Almansa fins ben entrada la matinada. El dilluns, autos, trens, carrros i camions escamparen el veïnat arreu de les platges i muntanyes, deixant la vila deserta durant la tarda.

La platja de Sant Salvador es vegé també concorreguda per bastants dels seus assidus estiuencs.

Clinica Dental
MARTORELL
Odontòleg-Puericultor
Doctor Robert, 13 VENDRELL
Consulta tots els dies

Aquesta nit quedarà novament implantada la hora oficial d'istiu, avensant els rellotges una hora a la normal. Es una innovació que als que vivim a llocs rurals no ens serveix més que per a portar-nos un enrenou en la manera del viure, puig tota la economia que

s'hi troba es pot embolicar en una fulla de pi; al contrari, el fet d'acabar més de jorn les tasques porta a molts a gastos innecessaris.

Manicura i Depil·lació

Carrer de Mar, 5, 1er-Telèfon 3
(Davant la Rectoria)

Es reserven hores per a major comoditat del públic.

Aquest matí ha sortit el Combregar general per a portar Nostre Amo als malalts i impeditos que no havien pogut cumplir amb el precepte pasqual.

Demà serà portat als detinguts i presos de la presó del districte, amb quin motiu aquells seran obsequiats amb robes i un dinar extraordinari que's hi ofereix l'Ajuntament.

Al Centre Republicà Nacionalista s'hi ha celebrat una reunió de elements diversos de la vila, preparatòria d'un homenatge que es pensa tributar a la bona memòria del nostre fundador el malhaurat saineter En Ramón Ramón Vidales. De seguida que hi hagi quelcom formalitzat procurarem assabentar-ne als nostres volguts llegidors.

Aquest matí han sortit vers a Montserrat una cinquantena de senyores i senyorettes pertencents al Patronat de Santa Anna. La excursió va dirigida pel Reverent Regent d'aquesta parròquia Mn. Manuel Travessa, i segons tenim entès, no estarà de retorn fins dimarts a la nit.

Desitgem a totes que la excursió els sia ben plaenta i felis.

CORRESPONSALIA DEL
BANCO DE ESPAÑA
JOSE ALEU-Pl. Pi i Margall, 15, 1º
VENDRELL

Tenim entès que's troba ja a Barcelona, acomplerta la seva tournée per l'estranger, el nostre eminent patrici i excels violoncellista En Pau Casals.

Sia ben vingut a la patria nadiua.

Han sigut penyorats i suspesos els volguts confreres «Diario de Tarragona» i «Pla de Bages», de Manresa.

Sentim la ensopegada i desitgem tornarlos a retrobar entre'l nostre canvi.

Abonos químics
Productos anticriptogámicos i insecticidas
Riva i García, de Barcelona
Representant: JOSEP ALEU
Plaça Pi i Margall, 15, 1er-Vendrell

Els resultats estadístics del mes de Març en la Biblioteca son com segueix:

Llegidors que han concorregut a la Biblioteca: 1881; 315 homes, 243 dones, 1323 nens.

Libres llegits: 3.356 en total; 444, de caracter general; 203, de Literatura; 95, de Història i Geografia; 38, de Dret i Ciències socials; 32, de Belles Arts; 18, de Ciències aplicades; 16, de Ciències pures; 13, de Filologia; 5, de Religió; 4, de Filosofia; 2.488 de la secció infantil.

Total de llegidors de revistes i periòdics: 130. Número de senyores, 57.

Llegidors a domicili: 606; 119 homes, 326 dones, 161 nens.

Libres deixats: 748; 395, de Literatura; 62, de Ciències aplicades; 26, de Història i Geografia; 10, de cada una de les seccions, Belles Arts, Ciències pures i Obres de caracter general; 8, de Ciències socials i Dret; 8, de Religió; 7, de Filologia; 4, de Filosofia; 208, de la secció infantil.

Llegidors inscrits al préstec: 596, dels quals els 15 últims corresponen al mes de Març.

Durant el passat mes de Març es prestaren en la Policlínica de la Villa de Salud «L'Aliança» els següents serveis: cirurgia general i estómac, 615; medicina general, 242; malalties dels infants, 176; malalties de la dona, 223; gorja, nas i orelles, 781; vies urinàries, 879; embaràs i part, 46; cirurgia ortopèdica, 14; malalties nervioses i mentals 40; malalties de la pell, 107; dentista, 307; malalties dels ulls, 691; masatge, 54; cor i vasos, 20 i pulmóns, 27. Total 4.222 serveis. En el mateix mes ingressaren en el seu Palau de la Mutualitat 162 malalts.

«Tivoli Vendrellenc». —Demà, tarda i nit, estreno de la super-producció de gran luxe, «La papallona d'or», per Lily Damita; la pel·lícula americana, «Faros d'amor»; la sempre interessant «Revista Gaumont», acabant amb la cinta còmica, en dugues parts, «Casament en cotxe».

Las sessions serán amenitzades pel «Quartet de Corda» que dirigeix el mestre En Joan Ivern.

Dilluns, estupend Vermont.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Una nena filla de Ferran Gomis Martí i de Dolors Virgili Figarola.

Defuncions: Cap.

Matrimonis: Joaquim Rogés Casases amb Dolors Sans Mercader; Ramón Pujol Aliena amb Antonia Solé Palau; Francisco Garcia Casanovas amb Carme Pairoi Nin.

IMPRENTA RAMON TELEFON 20

Restauració d'Imatges

ESPECIALITAT

en dibuixos per a etiquetes comercials

JOAN BORRULL

SANTA ANNA, 14 VENDRELL

CASA

composta de baixos, bon corral, entressol i un pis, es ven. Donarà raó aquesta Impremta.

Es ven una moto-sidocar

«Reading Standart» de 7-9 H. P., equipada i matriculada, a prova. Preu módic. Dirigir-se a la Espardenyeria Puig, Santa Anna, 4.

Ocasión: Es ven l'acreditat saló de barberia que en Rosendo Canals té establert al número 19 del carrer de Salmerón, d'aquesta vila.

S'ARRENDA

la antiga i acreditada tenda de queviures coneguda per Cal Xacolaté de la Plaça Nova. Dirigir-se a Rafel Fusté.

Es venen les següents cases:

Carrer del Crèdit, número 1; i carrer de Carreró, número 3. **També es ven una partida de botes.** Dirigir-se a Anton Borrull, Salmerón, 10, i a Barcelona, carrer de Mallorca, 244 pral.

Es venen junt o per separat:

Una pessa de terra d'uns deu jornals de cabuda, situada a la partida «Mas Astó» del terme de Sant Vicens, plantada de garrofers i part de vinya.

Altres pessa de terra, a deu minuts d'aquell mateix poble, de uns sis jornals d'extensió, plantada de vinya, oliveres, garrofers i part de camp.

Una horta d'un jornal aproximadament, a la partida «Molt Alt» del terme de Santa Oliva.

Donarà raó a la impremta d'aquest setmanari.

Rafel Fusté

Perit Agrònom

Compra-venta, peritatge i recana de finques

AIXECAMENTS DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL